

Cilj: Utvrditi jesu li medicinske sestre/tehničari u jedinicama intenzivnog liječenja izloženi stresu, koji su čimbenici odgovorni za pojavu stresa i utječe li stres na radnu sposobnost.

Nacrt studija: presječna studija

Ispitanici i metode: Sudionici istraživanja su sestre/tehničari zaposleni u jedinicama intenzivnog liječenja. Podatci su prikupljeni putem upitnika o stresorima na radnom mjestu i upitnika za određivanje indeksa radne sposobnosti.

Rezultati: Istraživanje je uključivalo 86 ispitanika. Većina ispitanih radno mjesto doživljava kao izvor stresa. Žene, kojih je udio 84 %, iskazuju veći stres nego muškarci (srednja vrijednost skale stresa 48,9; $p=0,028$). Manjak djelatnika kao izvor stresa navodi 44% preopterećenost poslom 34%, 24-satnu odgovornost 35%, strah od zaraze 38%, a sukob s nadređenima 13% ispitanika. Noćni rad stresan je za 20%, a vremensko ograničenje za izvođenje poslova za 17% ispitanika. njih 51% ocjenjuje svoju radnu sposobnost prilično dobrom, a 34% jako dobrom. Niža je ocjena radne sposobnosti u žena 3,3 (interkvartilnog raspona 2,8 do 3,5; $p=0,026$). Veći stres negativno korelira s ocjenom radne sposobnosti (Spearmanov koeficijent korelacije ($p=-0,377$ $p < 0,001$). Profesionalni i intelektualni zahtjevi ($p=-0,388$ $p < 0,001$) i smjenski rad ($p=-0,382$ $p < 0,001$) najviše utječu na ocjenu radne sposobnosti.

Zaključak: Zdravstveno osoblje zaposleno u jedinicama intenzivnog liječenja doživljava svoje radno mjesto kao izvor stresa. Manjak djelatnika, preopterećenost poslom, strah od zaraze, 24-satna odgovornost, vremensko ograničenje za izvođenje poslova te sukob s nadređenima, navode kao najvažniji čimbenik stresa. Žene su podložnije stresu nego muškarci, što negativno utječe na njihovu radnu sposobnost. Profesionalni i intelektualni zahtjevi i smjenski rad najviše utječu na radnu sposobnost